

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **M. M.**, bývajúceho v P., t.j. Ú., proti odporcovi **JUDr. M. Š., R.**, o **ochranu osobnosti**, vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 6 C 103/2009, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 8. decembra 2009 sp. zn. 17 Co 315/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Odporcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Považská Bystrica uznesením z 23. októbra 2009 č.k. 6 C 103/2009-20 zastavil konanie podľa § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. V odôvodnení poukázal na to, že uznesením z 21. júla 2009 č.k. 6 C 103/2009-3, ktoré bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 28. augusta 2009 sp. zn. 4 Co 236/2009, zamietol žiadosť navrhovateľa o oslobodenie od súdnych poplatkov a o ustanovenie bezplatného právneho zástupcu. Navrhovateľ napriek tomu nerešpektoval výzvu súdu a v určenej lehote nezaplatil súdny poplatok za návrh na začatie konania, hoci bol o následkoch nezaplatenia poplatku poučený. Konanie preto zastavil.

Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Trenčíne uznesením z 8. decembra 2009 sp. zn. 17 Co 315/2009 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

Proti tomuto potvrdzujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu podal navrhovateľ dovolanie, ktorým žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Uviedol, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Aj s poukazom na judikatúru EŠLP namietal, že súdy mu v danom prípade nezabezpečili materiálnu ochranu, ani spravodlivú ochranu jeho práv a oprávnených záujmov. Oslobodenie od súdneho poplatku mu nepriznali napriek tomu, že jeho majetkové pomery to plne odôvodňujú. Vydali svojvoľné, arbitrárne rozhodnutia založené na hypotetickej úvahe o údajnom majetku spoločnosti S., v ktorej je spoločníkom. Pritom táto spoločnosť je v exekúcii, od roku 2006 nepodala daňové priznanie a nemožno zistiť jej reálny majetok. Súdy vychádzali z nesprávneho a nepodloženého zistenia, že uvedená spoločnosť vlastní osobné motorové vozidlá vyššej triedy, avšak ani jedno z nich v skutočnosti nie je majetkom tejto firmy. Rozhodnutia súdov sú navyše nepreskúmateľné, lebo súdy určili ich hodnotu bez znaleckého posudku. Vôbec pri tom nezohľadnil, že navrhovateľ je vo väzbe a bez príjmu. Keďže nemá žiadnu možnosť zaplatiť súdny poplatok, bola mu zastavením konania odňatá možnosť konať pred súdom. V dovolaní požiadal súd o ustanovenie zástupcu pre dovolacie konanie z radov advokátov.

Okresný súd Považská Bystrica uznesením z 19. januára 2010 č.k. 6 C 103/2009-35 zamietol žiadosť navrhovateľa o ustanovenie zástupcu pre dovolacie konanie z radov advokátov; Krajský súd v Trenčíne uznesením z 30. apríla 2010 sp. zn. 4 Co 48/2010 toto uznesenie potvrdil.

Súd prvého stupňa vyzval 2. júna 2010 navrhovateľa, aby mu v lehote 10 dní predložil plnomocenstvo udelené advokátovi, ktorý ho bude zastupovať v dovolacom konaní. Zároveň ho poučil, že ak výzve nevyhovie, konanie bude zastavené. Navrhovateľ na to podaním z 15. júna 2010 požiadal, aby o ustanovení zástupcu pre dovolacie konanie rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky.

V zmysle § 241 ods. 1 O.s.p. musí byť dovolateľ zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná. Uvedené ustanovenie zakotvuje osobitnú podmienku dovolacieho konania, ktorej nedostatok je odstrániteľný, avšak len za súčinnosti dovolateľa; dovolací súd je pritom povinný skúmať (preverovať), či táto podmienka je splnená.

Dovolateľ v dovolacom konaní nepreukázal, že má právnické vzdelanie a v súdom určenej lehote nerešpektoval výzvu súdu prvého stupňa na odstránenie nedostatku osobitnej podmienky dovolacieho konania, ktorej nesplnenie bráni prejednaniu jeho dovolania. Navrhovateľ nevyhovel predmetnej súdnej výzve a namiesto toho v podaní z 15. júna 2010 (č.l. 47 spisu) požiadal, aby o ustanovení zástupcu z radov advokátov rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky. K tomu Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že o ustanovení takéhoto zástupcu v dovolacom konaní nerozhoduje. Dovolací súd poukazuje na to, že navrhovateľ v predmetnom podaní ani len netvrdí, že u neho aktuálne nastala zmena pomerov oproti stavu existujúcemu v čase rozhodovania súdov o jeho žiadosti o ustanovenie zástupcu pre dovolacie konanie z radov advokátov. Keďže z hľadiska obsahového ide o žiadosť identickú s tou, o ktorej už bolo skôr rozhodnuté (viď uznesenie Okresného súdu Považská Bystrica z 19. januára 2010 č.k. 6 C 103/2009-35 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 30. apríla 2010 sp. zn. 4 Co 48/2010), dovolací súd na túto (zopakovanú) žiadosť dovolateľa neprihliadol. Dovolací súd záverom konštatuje, že navrhovateľ nepredložil súdu plnú moc, ktorou by preukázal, že je v dovolacom konaní zastúpený advokátom; v dôsledku toho zostal nedostatok vyššie uvedenej osobitnej podmienky dovolacieho konania neodstránený.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10a ods. 1 O.s.p.) konanie o dovolaní zastavil (§ 243c O.s.p. v spojení s § 241 ods. 1 O.s.p. a § 104 ods. 2 O.s.p.), pričom sa nezaoberal otázkou procesnej prípustnosti (ani dôvodnosti) dovolania.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 146 ods. 2 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. septembra 2010

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková